

Valkoinen roiske-enkeli Varoitin teitä! Murhamies on vapaana! Yritin saada kaupungin asukkaita kuulemaan minut, mutta turhaan. He kävelivät kauppaan, töistä kotiin, kuulematta. Ja minä pystysin vain ja ainoastaan seuraamaan heidän puuhiansa. Ja odottamaan hänen seuraavaa iskuaan. Minä olin ensimmäinen, jonka hän murhasi. Olen nähnyt kaiken kuolemastani saakka. Jäin maailmaan, olen kuin lasiseinän takanana. Me seurustelimme, ja minä halusin naimisiin. Eikä hän halunnut. En tiedä mikä siinä oli, mutta uskoisin että hän pelkäsi sitoutuvansa minuun. Tosiasiassa minä tiedän, että juuri siitä on kyse. Minulla on yhteys häneen. Tiedän mitä hän ajattelee ja tuntee. Rikos, jonka hän teki. Oli täysin turha, jonka vuoksi hän sekosi. Hän alkoi murhaamaan ihmisiä aina täydenkuun aikaan. Kaikkein paras, kaikkein varas. Hän menee vain klubille, ja bongaa naisen ja nainen on jo hänen kimpussa. Hänen ei tarvitse edes sormeansa koukistaa. Hänen ulkonäkönsä lumoo kaikki naiset, mukaanlukien minut. Etukäteen suunniteltu juttu. Kieltämättä, se vei minulta hengen. Vei minulta rauhan, jonka omistin ennen. Sä olit mulle rakas. En osannut aavistaa, että riistäisit multa hengen. Riistit minun palaseni. Olen rikki. Rukoilen, että palauttaisit sen minkä riistit minulta. Se oli murha, ehkä täysin turha. Puukotit rintaani, ja siinä hetkessä taivaan portit olivat edessäni. Näin kirkkaan valon, se oli Kaikkivoipaisuus. Koin koko elämäni uudestaan. Minä luhistuini, mutta nousin ylös. Kavereideni ansiosta, muistin kaikki iloiset asiat. Minun siipeni ilmestyivät ja niistä tuli valkoiset, punaiset roiskeet koristaen valkoista. Se oli murha, jonka vuoksi sekosit, ja jatkoit murhaamista. Ja minkä tähden? Minun oli pelastettava tuo nainen, jonka kanssa hän oli hotellihuoneessa. En kuitenkaan voinut varoittaa tuota naista. Nainen astui lähemmäs miestäni, ei en voinut sanoa miestäni vaan häntä. Näin tytön ilmeestä, että hän kuvitteli olevansa niskan päällä. Hän alkoi riisua vaatteitansa, ja minä joutusin katsomaan. Minun piti katsoa kaikki mitä Ricky näki. Ja se miten hänen käteensä ilmestyi veitsi. Näin naisen silmien pelästytään. Hän osasi aavistaa oman kuolemansa. Hän ei lamaantumisesta pystynyt pukahtamaan. Näin miten Ricky leikki saaliillaan, viilsi naisen rannetta, ei tappanut suoraan niinkuin minut. Se oli murha, jo viides kuolemani jälkeen. Jokaisen kuoleman olin joutunut näkemään nyt sai riittää. Annoin vihani tulla yli. Ja pystysin avaamaan taivaan ja maan verhoa. Hän näki minut. Tiesin olevani vaikuttava näky. Minun siipeni hohtivat, ja näytin kuolemanenkeliltä, tosin en ollut sitä. Olin rakkauden enkeli, olin kuollut rakkauteni tähden. En hänen puolestaan. Mutta tunteideni takia. Minä katsoin häntä viha silmissäni. Olin haavoja täynnä, vaikka niitä ei näkynyt, ne olivat minussa, syvällä. Kosketin hänen rintaansa, ja annoin häneen imeytyä kaiken mitä hänestä tunsin nyt, ja sen mitä olin joskus tuntenut. Hän katsoi minua. Ja rupesi tärisemään, hän ei kestänyt sitä. Hän näki oman murhansa minun silmin. Ja tiesi minun tunteeni. Ja hän ymmärsi myös, mitä mieltä olin, kun hän oli iskenyt muita naisia ja murhannut heidät. Tapa minut, hän sanoi. -Haluatko helvettiin, sanoin kysyvästi. Hänen äänensä värisi, kun hän vastasi jotain mistä en saanut selvää. -Sinne sinä kuitenkin joudut, kerroin rauhallisesti. Minun tehtäväni oli päättynyt maan päällä. Minä muutuini pieniksi palasiksi, en tiedostanut enää mitään, minua ei enää ollut. Kirjoittaja: Idean sain tarinaan, kun kuuntelin musiikkia puhelimestani. Mariskan kappale Murha. Siinä se mies murhataan, mutta mä vähän muunsin sanojen merkityksiäXD